

A trecut un an de zile de când, prin lupta dusă sub conducerea Partidului Impotriva burgheziei...

Să ne amintim în ce hal de desorganizare, de haos, a preluat clasa muncitoare...

A trecut numai un an de zile — și cât de multe s'au schimbat la noi în țară!

Nu numai că întreprinderile industriale s'au reorganizat și producția este în creștere...

Fiecare muncitor în parte trebuie să fie preocupat de introducerea și aplicarea...

Trecerea principalelor mijloace de producție industrială în mâinile celor ce muncesc...

multe greutăți și lipsuri, mai sunt încă de invins uneltiri ale dușmanului de clasă...

Intărirea și dezvoltarea industriei socialiste ne întărește independența națională...

Stăpână peste întreprinderile naționalizate, clasa muncitoare poate și a dovedit că știe să le conducă...

Una din problemele care provocau zămbetele ironice ale elementelor dușmănoase...

Imensa majoritate a conducătorilor noii de întreprinderi au reușit să-și îndeplinească cu cinste grelele lor sarcini...

Este necesar să dezvoltăm și mai mult conștiința fiecărui muncitor...

Este neapărat necesar ca toți cei ce ocupă o funcție de răspundere...

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VA!

Verificarea membrilor Partidului Muncitoresc Român

Biroul Politic al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român a luat în discuție rezultatele verificării...

Biroul Politic constată că imensa majoritate a activului de partid s'a dovedit a fi formată din tovarăși devotați și capabili.

Verificarea activului de partid, desfășurată sub semnul criticii și autocriticii, a dus la înlăturarea a numeroase slăbiciuni în munca organelor de partid.

Munca neobosită a comisiilor de verificare, activ sprijinit de masa membrilor de partid și a oamenilor muncii...

In concluzie, Biroul Politic al C.C. al P. M. R. consideră că verificarea activului de partid constituie o importantă etapă în lupta pentru întărirea politică...

etapă în lupta pentru întărirea politică, organizatorică și ideologică a Partidului nostru...

In vederea îndeplinirii cu succes a sarcinilor uriașe ale construirii socialismului în țara noastră...

Cu participarea activă a membrilor de partid și cu sprijinul larg al masei fără de partid...

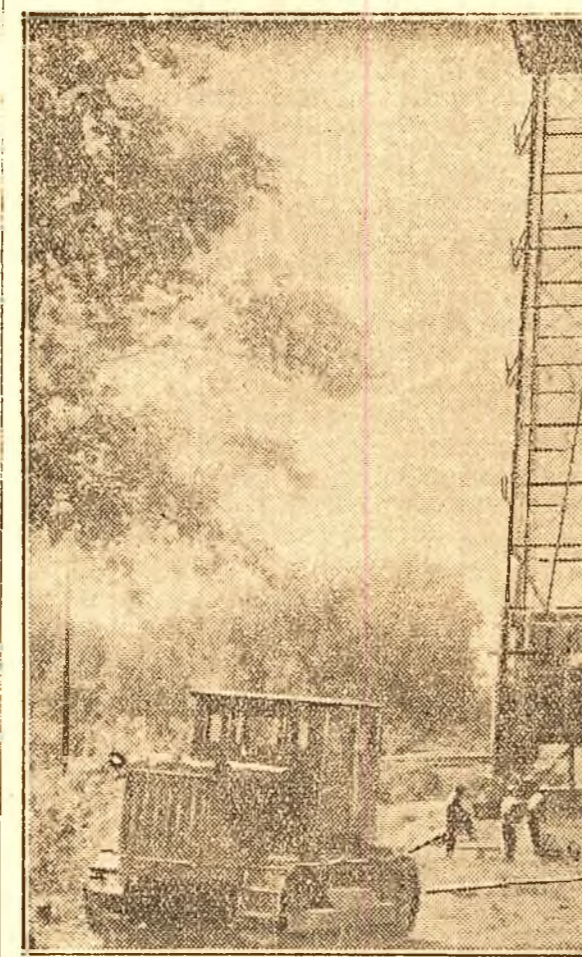
Urmând exemplul strungarului Șerbănescu N. dela uzinele „Republica”

Strungarii Prodan Ion, Teodor Sabin și Birian Ion dela uzinele Cugir lucrează la câte două strunguri

CUGIR (prin telefon dela corespondentul nostru). — Metodele de muncă ale tov. Șerbănescu Nicolae dela uzinele „Republica” din București...

Cugir a început să lucreze și el la două strunguri. Exemplul strungarului Prodan Ion a fost urmat și de strungarii Teodor Sabin și Birian Ion...

Echipa lui Ambrozie Ion dela „Sovrompetrol”-Moreni a mutat a 12-a tură de sondă

Zilele trecute, echipa lui Ambrozie Ion dela „Sovrompetrol”-Moreni, aplicând metodele sovietice de lucru...

Cum se desfășoară lucrările de revizuire și reparare a mașinilor agricole la S. M. T.

Pregătindu-se pentru muncile de vară muncitorii Stațiilor de Mașini și Tractoare continuă lucrările de revizuire și reparare...

Până în ziua de 5 Iunie a. c. reparațiile la batoze au fost executate în proporție de 64,8% iar la secera-toarele-legătoare în proporție de 30,18%.

Aparate cinematografice repartizate județelor Rădăuți, Iași, Falcu și Dorohoi

Zilele acestea, Ministerul Artelor a repartizat trei aparate de cinematograf pentru grupurile electrice...

Din stocul de aparate cinematografice importate din U.R.S.S. au mai fost repartizate aparate Caminlor Culturale din comunele Tg. Frumos și Podul Iloaiei...

Răspunderea guvernului elvețian în procesul diplomatului român S. Vițianu

In ziua de 13 Iunie urmează să se deschidă la Winterthur, în Elveția, procesul înscenat de autoritățile elvețiene împotriva Consilierului Economic al Legației R.P.R. din Berna, Solvan Vițianu...

Guvernul român a arătat guvernului elvețian îndată după arestarea Consilierului Solvan Vițianu că aceasta este o violare incalificabilă a regulilor și obiceiurilor diplomatice...

La deschiderea săptămânii prieteniei româno-ceshoslovace Să adâncim relațiile prietenești cu poporul-frate cehoslovac!

Astăzi începe săptămâna prieteniei româno-ceshoslovace. Ea va fi sărbătorită în același timp în Republica Cehoslovacă și în țara noastră.

Acastă grandioasă manifestare constituie un nou semn al legăturilor frățești dintre cele două popoare...

Între țara noastră și Cehoslovacia au existat și în trecut legături de sinceră prietenie. Dar aceste legături erau umbrite de faptul că în amândouă țări domneau regimuri burgheze naționaliste.

„Garantiile” puterilor apusene dela Cehoslovacia și România au însemnat însă în fapt pentru imperialismul german fascist, o „garanție” că le poate cotozni nestingherit. Experiența istorică a dovedit că SINGURA POSIBILITATE PENTRU ACESTE TĂRI DE A FI INDEPENDENTE ȘI SUVERANE, O CONSTITUE PRIETENIA ȘI ALIANȚA CU U.R.S.S. Aceasta a devenit o realitate istorică după eliberarea celor două țări de către Uniunea Sovietică...

Prietenia româno-ceshoslovacă s'a sudat puternic în focul războiului antihitlerist. Poporul român este fericit și mândru de a fi participat alături de glorioasa Armată Sovietică la eliberarea poporului-frate cehoslovac. Cei 32.000 de ofițeri și soldați români care au căzut în Munții Tatra și la Banská Bystrica, pentru înfrângerea cotornitorilor fascistini din Cehoslovacia, au pețuit cu sângele lor...

CITIȚI IN CORPUL ZIARULUI: SUPLIMENTUL DE DUMINICA: „Sufletul arendașoaielor” — povestire de Aurel Baranga. Propunerile delegației Uniunii Sovietice cu privire la introducerea unei monete unice pentru întreg Berlinul. REVISTA PRESEI: „Lupta Moldovei” — ziar pentru Moldova al Partidului Muncitoresc Român. VIAȚA DE PARTID: Sprijinul masei — o condiție esențială pentru reușita lucrărilor de verificare.

prietenia veșnică dintre cele două popoare. La rândul său, poporul cehoslovac și-a manifestat cu toate ocaziile caldă prietenie...

lără în care forța conducătoare este clasa muncitoare este că marxist-leninistă. Ambele țări luptă sub drapelul internaționalismului proletar...

Poporul nostru a urmărit cu multă simpatie și bucurie victoria poporului muncitor cehoslovac, din Februarie 1948, când la chemarea Partidului Comunist și a președintelui său, tovarășul Gottwald, a fost sdrăbit complicității reacționari...

Un far luminos călăuzeste pașii celor două popoare pe drumul socialismului. Oamenii muncii din țările cu democrație populară văd în Uniunea Sovietică forța conducătoare și de neînving a frontului păcii, democrației și socialismului.

Cehoslovacia este leagăn al unor lupte seculare pentru libertate și progres social. Pământul cehoslovac este stropit cu sângele multor martiri ai cauzei libertății.

Orășul erou Lidice, ras de pe suprafața pământului de bandiții nazisti după masacrarea întregii populații, figura lăunsoasă a marelui luptător și scriitor comunist Iulius Fucik, ucis mistește de fasciști, nu vor fi uitate niciodată. Ca și la Lidice, satelor și orașele Moldovei noastre au fost pârjoliți de barbarii nazisti. Popoarele cehoslovace și român nu mai vor se repete prăpăduri ca cele dela Lidice sau cele dela Galati și Iași. Pentru aceasta ele duc o luptă neîntreruptă, hotărâtă și activă împotriva noilor plauri imperialiste, ambelie popoare fiind interesate să fie stăpînit pentru totdeauna pe solul unei renașteri a agresivității germane. Ele susțin cu toată vigoarea lupta Uniunii Sovietice, pentru săturarea unei stări german unitar și democratic. Pactul de prietenie, colaborare și asistență mutuală încheiat între țara noastră și Republica Cehoslovacă demonstrează voia fermă a celor două popoare, de a lupta cu hotărîre împotriva oricărei amenințări din partea Germaniei, sau a oricărei alte puteri care s'ar afla cu ea în scopul agresiunii.

Asfăzi când lupta pentru pace, constituie sarcina principală a popoarelor, săptămîna prieteniei româno-ceshoslovace trebuie să se transforme într-o puternică manifestare a dorinței de pace a celor două popoare, să fie un prilej de a face să răsună puternic glasul lor împotriva atățătorilor la război anglo-americieni.

Săptămîna prieteniei româno-ceshoslovace va demonstra că de puternică este o prietenie între două State, când ea se bazează pe participarea activă a masei. Poporul român salută călduros pe solii poporului cehoslovac, frunțași ai artei, culturii și științei, care sosesse în țara noastră cu ocazia acestei grandioase manifestări. Ei își exprimă încă odată sentimentele frățești ce îl leagă de poporul cehoslovac și dorința sa de a adănci această prietenie trairnică. Din toată inima urează poporul român poporului cehoslovac noui succese pe drumul construirii socialismului, drum pe care ambele noastre popoare pășesc împreună, alături de toate țările de democrație populară, care se călăuzesc de glorioasa experiență a Marii Țări a Socialismului biruitor, Uniunea Sovietică.

două părți a oricărui diferend ce s'ar ivi între ele. La 20 Ianuarie 1949, guvernul R.P.R. a invocat prevederile acestui Tratat și a propus formarea comisiei de conciliere, arătându-și prin aceasta voința sa de a ajunge la o soluționare a diferendului provocat prin arestarea diplomatului român.

Inscenarea procesului Vițianu dădea posibilitate cercurilor reacționare din Elveția și din alte țări să ațâțe și să înaprescă relațiile economice și politice dintre Elveția și R.P.R. Aceasta era fără îndoială împotriva intereselor poporului elvețian și a unei politici de colaborare și înțelegere internațională. Guvernul elvețian a arătat încă odată cu câtă ușurință își calcă angajamentele internaționale. El a refuzat eliberarea lui Vițianu pe baza art. 18 din Tratatul de conciliere și arbitraj dintre România și Elveția învocat de guvernul român. Acest articol prevede că în cazul livilri între cele două țări a unui diferend care urmează să fie supus procedurii de conciliere și arbitraj, oricare dintre cele două țări se va abține dela orice măsură de natură să prejudicieze acceptarea soluției arbitrale. Guvernul român a atras atenția guvernului elvețian că menținerea maf departe în stare de arest a diplomatului român și după în-

vacarea Tratatului de conciliere și arbitraj, înscenarea o călcare a acestui Tratat de către guvernul elvețian.

Răspunsul guvernului elvețian a fost trimiterea cauzului în fața Tribunalului Federal spre judecare. Între timp, pe măsură ce trecea procesul se apropia, faptul că opinia publică atât din Elveția cât și din alte țări avea să afle cu ocazia dezbaterilor adevăratul substrat al procesului, cât și faptul că alte înscenări asemănătoare îndreptate în ultima vreme împotriva regimurilor democratice au eşuat într-un mod lamentabil, ca de pildă procesul Kravcenko la Paris, pare să fi pus pe gânduri unele cercuri elvețiene. La 12 Mai, Zender, Încăputătorul Ministrului de Externe al Elveției, folosește prilejul unei comunicări făcute Ministrului R.P.R. la Berna în cazul Vițianu pentru a se ajunge la relații normale între cele două țări. Dată fiind voința de înțelegere și colaborare pasnică între cele două popoare, care anima politica guvernului român în relațiile României cu celelalte țări, Ministrul R.P.R. la Berna, Mihail Magheru, a primit încuviințarea să discute cu reprezentanții guvernului elvețian posibilitățile de a

Să ne ridicăm calificarea profesională

— Școlile de calificare din Capitală încep să-și arate roadele —

Anul acesta, pe lângă întreprinderile din Capitală funcționează numeroase școli de calificare profesională. Au fost unii care priveau — la început — cu indiferență și chiar cu neîncredere aceste cursuri.

Munca de lămurire dusă zi cu zi de către organizațiile de Partid și comitetele sindicale, mai apoi chiar de elevi, au dat însă rezultate deosebite, antrenând mii de muncitori în lupta pentru calificare.

O nouă serie de muncitori a absolvit cursurile școlii de calificare la fabrica „Vestitorul”

La fabrica de telefoane „Vestitorul” din Capitală, a avut loc ieri festivitatea împărțirii premiilor absolvenților cursurilor de calificare profesională, care au funcționat în întreprindere. Cursurile au avut o durată de trei luni și au fost urmate de muncitori industriali necalificați.

Un număr de 15 elevi au absolvit cursurile dintre care șase strungari și nouă electricieni-construcționeri. Elevii care au absolvit cursurile vor putea da acum un randament mai ridicat în producție. În același timp ei vor câștiga mai mult ca înainte.

La uzinele „Vulcan” școala de calificare își arată roadele

La uzinele „Vulcan”, desigur cursurile școlii de calificare nu s'au terminat, roadele au și început să se vadă. Lucrătorilor care urmează școala, li s'au incredințat de pe acum munci de răspundere. Astfel, tov. Mantu Ștefan a fost pus să conducă o echipă, cu toate că nu este în fabrică decât de un an. Muncind cu trăgare de inimă și folosind cunoștințele dobândite în școală, el a câștigat în luna Aprilie cu 3000 lei mai mult decât în Februarie.

Alt elev al școlii de calificare, Radu Gheorghe, a fost propus să devină șef al unei echipe. Tov. Călin Ion, care la început privea cu neîncredere școala socotind că este suficient cecace a învățat în atelier, și-a propus, văzând succesele în muncă ale celorlalți, să urmeze și el cu regularitate cursurile de calificare.

Gheorghe Caraza corespondent

La Uzinele Chimice Române cursurile sunt pe sfârșite

La Uzinele Chimice Române cursurile școlii de calificare sunt pe sfârșite. Elevii se pregătesc de examene. Următoarele lecții au fost deosebit de interesante, deoarece s'au făcut aplicații practice. Cei care termină acum școala vor vizita fabricile „Quadrat”, „Mira”, „Cauciucul-Brașov” și „Banloc Băicoi”.

pentru a face schimb de experiență în muncă. Cele învățate au fost folosite foarte mult elevilor. Mulți muncitori au învățat să cunoască mai bine valoarea materialului, dând rebaturii mai puțin. Productivitatea muncii lor a crescut deasemenea.

David Constantin corespondent

Din munca și realizările Gospodăriilor Agricole de Stat

O metodă sovietică adoptată de muncitorii Gospodăriei Agricole de Stat Pecineaga-Constanța

În campania însămânțării de primăvară muncitorii dela Gospodăria Agricolă de Stat Pecineaga-Constanța au folosit o metodă sovietică. Metoda aceasta, constă în atașarea mai multor semănători la un singur tractor. Muncitorii Gospodăriei Agricole de Stat din Pecineaga au făcut o baterie de trei semănători, acționate de un singur tractor. Semănătoarele le-au fost atașate și grapele.

Grija pentru culturi

La Gospodăriile Agricole de Stat din județul Dolj muncile pentru întreținerea culturilor; plivitul și prășitul, s'au început la timpul potrivit. La unele Gospodării Agricole de Stat ca de pildă la Motăței și Corlate plivitul grâului, prășitul floarelor soarelui și lucrările de săpă la vie s'au și terminat.

Printr'o hrană rațională și o mai bună îngrijire a vacilor, lapte mai mult

La Gospodăria Agricolă de Stat din Dealul Ocnii-Sibiu, injecțiile și mulgătorii au hrănit rațional vacile, dându-le în același timp și o îngrijire bună. Vacile au început a da mai mult lapte. Producția a sporit cu 200% față de cantitatea prevăzută în plan.

Se mută o turlă...

Joi, 2 Iunie, dimineața. În tăcere, oamenii au trecut la posturile lor. Tractoristul a întins puțin cablul de ancoraj și, cu mâna pe comandă, așteaptă semnalul. În jurul sondei e o liniște adâncă. — Trage! Semnalul a izbucnit scurt. Au tăcând comenzile tractorului. Duduțul motorului a împuns tăcerea până departe și cablul de ancoraj s'a întins, gata parca să pleznească. Turla a vibrat din toate încheieturile, de sus până jos, ca o cordă întinsă. Fierul sânilor a hârșăit pe beton și turla s'a urzât din loc.

Șalzezi de mil de kilograme de schelărie metalică erau trase de un tractor, sub supravegherea atentă a oamenilor, care păreau niște pitici pe lângă turla uriașă. Terenul e accidentat. Trebuie multă atenție, atunci când drumul turlă trece peste vreo groapă. Dar oamenii lui Ambrozio nu se tem. De când lucrează la mutatul turlor, au

La „Postăvăria Românească” a fost introdusă fișa de calitate

care urmăresc lucrul în amănunt. Postul de control al țesătoriei

Din sala războaielor, valuri de țesături trec zilnic prin fața rampei de control. Pe masa de control, țesăturile se desfășoară sub privirea atentă a maistrilor Emilia Simion.

Acesta e postul cel mai important de control al țesătoriei. Sute de metri de stofă trec zilnic pe dinaintea postului de control: stofă de culoare verde, cenușie, albăstrău... Cele mai multe, de bună calitate, iau calea apreturilor.

Dar iată o țesătură pe care a apărut un cerculeț galben-auriu. — E o pată de ulei — spune șeful producției și caută imediat pe eticheta buciții de stofă, numărul războiului. — E lucrată de tovarășa

Insușindu-și critica „Scânteii” Conducerea uzinelor „Steagul Roșu” din Brașov a luat măsuri pentru strângerea și folosirea fierului vechi

Într'un raport intitulat „Să folosim din plin resursele înteme de materii prime”, apărut în „Scânteia” din 20 Mai a se arăta că la uzinele „Steagul Roșu” din Brașov există zeci de tone de fier vechi așezate pe terenul din spatele halelor. Se arăta deasemenea că, pentru alimentarea cuplului Siemens Martin, întreprinderea aduce cantități însemnate de fier vechi din alte regiuni ale țării.

Critica aceasta nu a rămas fără rezultat. Chiar de a doua zi, direcțiunea administrativă a uzinei a trecut la măsuri practice pe teren. A fost formată o echipă din 5 muncitori, cărora li s'au pus la dispoziție două căruțe, pentru a strânge fierul vechi. Până în prezent, s'a adunat și depozitat în spatele turnătoriei de oțel și fontă o cantitate de 289.100 kg. fier vechi.

Muncitorii fabricii I. P. E. I. L. din Zăvoi produc chereștea în contul lunii August

OTELUL-ROȘU, 10 (prin telefon, dela corespondentul nostru). Muncitorii și tehnicienii fabricii de chereștea „I.P.E.I.L.” unitatea Zăvoi, aflați în întrecere, muncesc cu avânt pentru îndeplinirea și depășirea Planului de Stat.

În ziua de 7 Iunie ei au obținut o nouă victorie în producție, terminând programul prevăzut pe luna Iulie la chereștea de braud. Dela această dată ei lucrează în contul lunii August. S'au evidențiat circulații Pop Florian, Agnola Robert, Cosa Augustin Csiszar Iosif, Ionescu Gheorghe, gateriștii Vaisch Iosif, Simionescu Petre, ajutorii gateriștii Crețoiu Ion, Filip Vasile, pendulariștii Iacobșă Grigore, Băhman Carol, Sidorov Nicolae.

Alegeri sindicale la Departamentul Gospodăriei Locale din M. A. I.

La Departamentul Gospodăriei Locale din Ministerul Afacerilor Interne au început alegerile sindicale. Într'un cadru sărbătoresc a avut loc în zilele de 6 și 7 Iunie a.c., alegerea responsabililor de grupe sindicale și asigurării sociale.

Echipa lui Ambrozio dela „Sovrompetrol”-Teiș a mutat a 12-a turlă de sondă...

lucrul acesta de multă vreme. I-au arătat că mutatul unei turlă întregi înseamnă economii mari, că sondele vor intra astfel cu cel puțin trei săptămâni mai devreme în lucru și multe altele. La Sindicat i-au spus la fel.

A mai vorbit cu muncitorii. Unii dădeau din cap, neîncredători, alții li sfătuiau deadeptul să nu primescă, fiindcă turla se poate răsturna, strivind oamenii și distrugând instalațiile.

Până la urmă Ambrozio s'a hotărât: va asculta pe tovarășii dela Partid. Va ancora turla cu două tractoare și va încerca s'o mute cu totul. A doua zi s'a dus la director: — Tovarășe, primesc.

— Bine, Ambrozio, am încredere în tine și în tovarășii tăi. Turla au mutat-o fără nici un accident. E drept, tot timpul a fost cu înima strânsă. Când privea norii trecând deasupra turlii se simțea că turla începe să se răstoarne... Pe urmă trebuia a mers mai bine. Nu mai ancorat turla cu tractoarele. Mai târziu a început să mute turla cu tot, cu instalație, cu granic, cu geambac...

A 12-a turlă de sondă mutată. Călnet l-a întrerupt șirul gândurilor. Mihai Apostol

Mai multă grijă pentru însănătoșirea bolnavilor!

La sanatoriul T. B.C. din Aiud domnește o situație ce nu mai poate fi îngăduită. Administratorul sanatoriului dovedește o atitudine lipsită de suflet față de oamenii muncii

Sus, pe culmea unui deal, la marginea căruia serpuște drumul Aiudului, răsar o casă mare, albă, înconjurată de pomi și trandafiri roșii agățători. E sanatoriul T.B.C.-Aiud unde 150 femei cu plămâni subrezite, își caută sănătatea, respirând aerul curat, îmbalsămat, dător de sănătate.

Învaluite într'o ceață fumurie, se zăresc povârnișurile Munților Apuseni. În dreapta, mai aproape, muntel Trascău. Pe verandă, câteva bolnave se așază la masa de cafea, se desășeză bine cocoloșii, panglici de argintie a Muresului, pădurea Valea Lupului cu desigur și freacăntul ei, căsuțele îngrămădite departe la vale, pe drumul Teiusului.

E zi de țârg în oraș. Târânci cu fuste încrețite și pălării mari de pai galben, au venit să vândă turte de caș, lapte dulce, smântână și ouă. Sus, la sanatoriul și liniște. Bolnavele au nevoie de odihnă, hrană, bună și liniște.

Pe verandă, la cură obişnuită de dimineață. Dinspre Trascău răsar soarele, inundând camerele sanatoriului cu raze călduțe. Din megafonele depe verandă răsună un cântec popular. Tovărășele care fac curățenie, forțotesc pe săli și în timp ce bolnavele își fac cura pe verandă îngrijesc ca saloanele să a capete un aspect cât mai prietenos, mai plăcut. Ici, acolo, așează flori pe măsuțe, apoi lustrușcă chiuvelele, mozaicul. Nu e fir de praf pe mobilierul alb ca laptele.

Surorile aduc micul dejun. Lapte și marmeladă cu pâine. Câteva întrebări sopțite: „cum ați dormit?”, „mai aveți nevoie de ceva?”. În salonul nr. 10 se află tovarășa Dona Vasilica. A lucrat ca filatoare la fabrica Chiajna din București. E bolnavă de plămâni de câțiva ani. Imi povestește pe scurt viața ei din trecut, de mizerie și exploatare. Povestiri din acestea triste, șugulitoare, am mai auzit și în camera alăturată dela o țărăncă muncitoare de prin R. Sărat, dela o țesătoare dela fabrica „Răscodul din 1907” și dela o muncitoare casnică care și-a pierdut sănătatea robind ani de-a rândul la conacul unui boier din Nordul Ardealului.

Bolnavele sunt disciplinate. Fiecare își respectă riguros cura. Doar doresc să-și recapete cât mai curând sănătatea, să revină cât mai curând la locul de muncă.

Mai multă grijă pentru însănătoșirea bolnavilor! Dar conducerea sanatoriului din Aiud are și multe lipsuri în activitatea sa. Di-

rectorul sanatoriului de pildă nu depune toate eforturile pentru ca bolnavii să se însănătoșescă și să reintre în producție. Regulamentul făcut de director este defectuos în cecece privește consultațiile. Unele bolnave sunt duse la radioscopie și consultație, doar odată pe lună. Ori, între timp, s'ar putea ca boala unuia dintre ele să se agraveze. Bolnavele au cerut de nenunțate ori să fie consultate mai des. Tovarășa Filoteia Olteanu de pildă, a cerut într'una din zile să fie consultată, deoarece simte o durere acută sub coastă. Întrucât nu venise încă „termenul” de consultație, directorul i-a prescris un praf de solici-

Atitudinea aceasta fără de suflet a creat în rândurile unora din bolnave, o stare de demoralizare, de neîncredere față de tratamentul medical. La aceasta a mai contribuit și lipsa de interes a administratorului față de hrana și întreținerea bolnavelor. Acesta nu ține seama că bolnavelor cu leziuni mai grave trebuie să li se dea o hrană corespunzătoare. Unele bolnave de laingăntă T.B.C. i se dă brânză iute cu mămăliga sau fasole care, desigur, provoacă tuse și convulsii.

S'ar putea realiza totuși o îmbunătățire a hranei fără a se cere fonduri în plus ci doar printr'o mai chibzuită folosire a alocației, cu atât mai mult cu cât sanatoriul are o crescătorie de porci și grădini de zarzavaturi proprii. În privința aceasta, administrația sanatoriului Aiud ar putea lua exemplu dela felul de gospodărire a sanatoriilor de cură dela Moreni. Totia sau Brașov, care primind aceeași alocație de hrană din partea Ministerului Sănătății, au reușit să îmbunătățească simțitor condițiile de întreținere a bolnavilor. Aceasta s'a realizat mai ales datorită faptului că există o continuă preocupare a conducătorilor respective pentru o cât mai bună îngrijire a bolnavilor iar între sindicat și administrația celor trei sanatorii este o legătură strânsă.

Dealtfel, administratorul sanatoriului Aiud n'a stat niciodată de vorbă cu bolnavele, nu le-a ascultat reclamațiile, nu le-a cerut părerea. Iar atunci când o bolnavă i-a atras atenția asupra faptului că mâncarea nu numai că e insuficientă dar căteodată e și gătită în condiții cu totul neigienice, administratorul a amenințat-o că o dă afară din sanatoriu.

Personalul de serviciu își face conștiința datorită, însă este terorizat de adm-

Organizația de bază a sanatoriului și spitalului trebuie să ducă o temeinică muncă de educare a personalului sanatoriului în spiritul unei atitudini plină de atenție, de grijă, de dragoste față de oamenii muncii. Neapăsare, atitudinea fără suflet față de oamenii muncii, lipsa spiritului de răspundere, trebuiesc combătute cu energie. Deasemenea, Comitetul provizoriu județean și de plasă, trebuie să aibe grijă de sanatoriu, să controleze și să îndrume munca medicilor, a personalului auxiliar sanitar și a personalului de serviciu, să se îngrădească pentru o cât mai bună administrare și gospodărire a sanatoriului. Numai în felul acesta, cele 150 bolnave vor putea să se bucure de o înălbire bună și vor putea fi redat muncii productive.

Lizica Lupan

Informații Culturale

Cercul Cultural al Casei Prieteniei Soviete-Române, în colaborare cu A.R.L.U.S. organizează un matneev literar cu prilejul împlinirii a 150 ani dela nașterea marelui poet rus A. S. Pușkin.

Matneev va avea loc Duminică, 12 Iunie 1949, orele 10 dimineața. În sala de festivități a Casei Prieteniei Soviete-Române din str. Bașiștei nr. 14.

Va conferența tov. Nicolae Moraru despre: „Pușkin și literatura română”.

În cadrul reuniunilor dela Casa Universității în ziua de 11 Iunie, orele 20, vorbeste tov. Conf. Ilie Zaharia, consilier ministerial, despre: Un an dela naționalizare.

Va rula apoi filmul „Pagini Istorie”.

RADIO ROMANIA ȘI RADIO BUCUREȘTI I 7.30: Radio Jurnalul. 8.15: Buletinul de știri în limba rusă. 7.50: Din cântecurile muncitorilor dela orașe și sate. 8.45: Citirea articolului de fond din ziarul „Scânteia”. 9.00: Ora copililor. 10.00: Concert de muzică populară cehoslovacă și românească (disc.). 10.35: Muzică variată instrumentală. 11.00: Concert simfonic (discurs). 11.30: Orchestra Hönigsberg. 14.00: Radio Magazin. 14.20: Revista presă. 14.30: Radio Jurnal. 14.45: Piesa în formă de sonată și elegie din Serenada pentru Orchestra de coarde de Cealokovici (discurs). 15.15: Ora satului. 16.15: Hora Satului. 16.35: Cântecul „Pagini din operele lui Haydn” Simfonia 88 în Sol major (discurs). 17.00: Să învățăm cântecul nou. 17.30: Variații sovietice. 18.00: Specificul

național în muzica cultă românească (discurs), prezentare de Zeno Vancea. 19.35: Următoarea Radio. 19.45: Cântecul și joacă cehoslovacă 20.15: Corul Radio dirij. de profesor Dumitru Botez. Program închinat prieteniei româno-cehoslovacă. 20.45: Artiști ai muzicii populare românești. 21.00: Comentariul evenimentelor externe. 21.10: Program muzical închinat prieteniei româno-cehoslovacă. Uvertura Prietenia Popoarelor de Glier. 21.35: Radu Adulescu-violoncel. 22.15: Buletin sportiv. 22.25: Buletinul de știri în limba rusă. 22.35: Mîna Brînă-canto, la două plane Aurel Girovanu și Florentin Delmar. 22.35: Theodor Sibiceanu și Jean Lucaei — 2 plane. 23.30: Radio Jurnal.

RADIO BUCUREȘTI II 7.30: Muzică populară românească. 7.45: Concertul brandenburgic nr. 5 în Re major de Bach (discurs). 8.13: Cântăreți sovietici de muzică populară. 9.00: Ansambluri sovietice. 12.00: Orchestra Ioni Budășteanu. 18.00: Concert de muzică variată (disc.). 19.00: În celelalte mari concerte pentru vioară: Simfonia spaniolă de Lalo. 19.35: Valsuri vocale și instrumentale. 20.00: Orchestra Bel-mustafa Bănăneanu. 22.15: Gabriela Pascu Angheliescu-canto. 22.35: Fantezia în Do major de Schubert (discurs).

Dela orele 8.00—8.30 Postul pe 32.4 Emisiune pentru Radiodifuziunea sovietică. RADIO ROMANIA 8.15: Emisiune în limba maghiară.

RADIO

Duminică 12 Iunie 1949

Resultatele pozitive ale cîntutului colectiv și ajutorarea elevilor slabi n'au întărit să se arate. Din 25 de elevi care aveau o situație mai grea pe semestrul II, 14 s'au îndreptat-o. De un pretios ajutor este dirijatele clasei, tov. profesor I. Modigaan, care se interesează îndeaproape de munca grupelor, de progresele lor, dînd lămuriri și ajutînd zilnic elevii slabi.

Faptul că nu toți elevii școlii metalurgice nu fost încadrați în aceste grupuri de învățură, și nu au fost atrași în special toți elevii slabi cari au nevoie de acest ajutor, constituie o lipsă a organizației U.T.M. din școală, lipsă ce trebuie granic înlăturată. Dumitru Bugeac coresp.

Elevii buni îi ajută pe cei mai slabi Cum se pregătesc pentru examene elevii anului II dela Școala Metalurgică din Cluj

Scanteia SUPPLEMENTUL DUMINICA

„Sufletu' arendășo aiei!”

POVESTIRE de AUREL BARANGA

Am adormit sub cerul spuzit de lumini pe prisma lui Moș Pătru al de-i zice dintr-o poveste mai veche și Averghe. Cerul înalt, și de un albastru curat cum e rufa când o treci prin sineală. Incolo, o liniște ca de sticlă, întreruptă numai de câte un lătrat.

— O fi târziu moș Averghe?

Bătrânul se saltă într-o rână și răspunde sigur.

— Trii.

— De unde știi?

— După oiste... Ira... iar s'au pornit carele spre Griuu. Nu fi s'a întâmplat vreun pac de tutun?

Mă întorc, mă răsuceșcă să scap de sub velințe, dau pe întineric de tașcă, îi întind pacul și foia, răsucește Moș Pătru o țigare groasă cât destiul lui gros, scapă amarul și pufie un fum subțirel așa cum văd că se ridică din hornul casei lui Vasile lapă.

— Se școală oamenii, zic.

— Li gătește miere pentru câmp. Păcat de el că-l derbetu, bată-l muma lui, dar ea-i tare cumsecade. O ști?

— O știu.

— Miere harnică. Și pu-făie mai departe răsucit în gândurile lui.

— Da' a pățit-o, mama lui de cremenal, a pățit-o.

— Ce s'a întâmplat moș Pătrule?

— E, parcă matala nu știu.

— Nu știu, zău.

Mă privește Moș Averghe hofeste, pe sub sprâncenele lui ca donă musteți să vadă dacă nu-l trag cumva pe sfoară. Răde cu toată gura.

— Apoi a fost hasmodie mare. Și după o clipă de cumpanire:

— Păi, matala, de când ești p'ăcilea?

— Să tot fie o lună.

— Atunci nu știu.

Și se întoarce spre mine pus pe poveste lungă.

La câteva case s'au aprins lumini, au eșit oameni prin ogrăzi cu treburile la oră-tânie, pe la coșare, și de departe dinspre Câmpia Cumpeni, se svenește o ceață alburie ca un fum.

— A fost hasmodie mare de tot, că s'a dus vestea în tot județul... Zău că nu ști?

— Zău.

— Păi atunci să-ți spun. Da' uite după destiul meu.

Mă uit după destiul lui Moș Pătru, al de-i zice și Averghe, și nu știe nimeni, ca la trei săplămâni și-a dat și tălharul duhul, și-a rămas arătania asta neagră singură stăpână peste acare-turi.

Fată mare era, singură stătea, doar cu vreo trei slugi câte-i rămăseră dela tălhar, și pământurile le lucra care cu oamenii, care în parte. Cucuave blestemată, singură în toată casa de nu-i vedea nimeni față. Da nu mai ai vreo foia?

— Am nene Averghe, cum să n'am.

— Păi, ia să mai răsucim o pipă, că vezi că fost hasmodie mare.

— Cu arendășoia, Moș Averghe?

— Aș! Cu lapă asta, că-l văd că pleacă acu la câmp.

Nu-și pierde moș Pătru firul povestii, nici să-l picie cu oloi fierți.

— Cu lapă, Moș Averghe?

— Întâi să nu mai îmi zici Averghe, că Averghe îmi spun toți proștii. Cu lapă, vezi bine. Și așa. Numă ce'ntr'o zi se svenește, umblau muerile toată ziua teleu, ba cu una, ba cu alta, se svenește ba că-i bolnavă arendășoia și că zace de sclir, ba că face farmece să-i cadă neuratu'n așternut, ba de toate astea, nimicuri. Când, o auzim p'a dreaptă: se mărită mătăhala. Ptiu, arz-o mama ei de mustăcioasă, că cine dracu nu potrivești o ia? Vorba aia, să vezi și să nu crezi. Hasmodie taică, hasmodie să te ții cu mâinile de burtă. Aveam ai la noi, cum zisei, un boer, unu Tucă. Neculai Tucă c'așa-i zicea la al bătrân de tot. Neam înalt, moș, om cu stare mare, moș și în tot județul, și doi munți de unde trăgea cherețele. S'avea boerul așa atâta ochi în frunte, un fecior:

a dat, c'așa mergea 'nalnte, s'a pus bine cu stăpânirea și-a eșit basma spălată. Și nici la drumul mare nu s'a mai pomenit c'a avea acuma galbeni să'mprumute și la boeri. Acu, câți copii a avut tălharul, toți s'au prăpădit de mic. Unu de falcăriță, unu de s'a prăvălit dintr'un cires, și i-a intrat un țărșu prin osul porumbelului, care cum s'a potrivit. Numă asta d'a ajuns arendășită, sufletul lui'tat-su de tălharoacă, numă asta a crescut ca buruiana. Ce holesniță a dat în ea, pe toate le-a trecut, și-a crescut mătăhala negricioasă, mustăcioasă să nu-ți iasă noaptea pe drum că lapezi. Mai spre bătrânețe l-a

pe domnișoru Vasilies. Ei, pe cine crezi mneatale că și-a ales domnișoru asta nevastă? Umblau muerile din casă în casă de parcă erau bete, de parcă dase strechea'n ele.

— Auziși fă lele Safto?

— Ce?

— Se mărită arendășoia.

— Ba nu.

— Da știi cu cine?

— Intrebă-mă să-ți spun.

— Cu domnișoru Vasilies.

— Care ia, ești capie?

— Să-mi saie ochii. Măine e cununia la conac.

Și-a fost mă taică o nuntă de s'a pornit într-o Jolie și-a jinit până Dumineca aialtă. C'atunci a răcit și a bătrână, mama mirelui, d'a dat în apă la plămâni, că pân' s'o duca

Și cum ții spusel talcă, așa cu conul Leontes. La față leit arendășoia. Negru, smolot, încrunțat, și parcă nițel sbanghiu, asta moștenire de pe partea lui taică-su. Umbla toată ziua pe coclauri, și nici bună ziua la oameni nu da. Ori călare, ori pe jos în băta, ori în brișca lui galbenă trasă de doi bidivii unși, dacă vedea om ori rumăncă apropiindu-se, odală întorcea capul și stuchia. Li miroșea să stea de vorbă cu oamenii, trăsni-lar în frunte de hoț. Numai la tomneală și la socotele ce-i auzea vorba. Cât? zicea cu glasul lui răgușit, și oricât spunea rumănuț atăta vorbă răspundea: Mult. Și-i da jumată. Ti se cuvenea mai mult, de trei ori, asta era: cât zicea sbanghiul, și dacă nu te'nvoia aiunci o dată stucăa'ntr'o parte și numă ce-l auzea: Mă lapă, ia vezi, ce vrea hoțul?

Lapă asta de l-ai văzut ieșind: mâna lui dreaptă. L-a avut întâi argat, p'ormă vechil și la urmă cum ții zisei omul lui de'ncredere.

— O boieru, sărămăna, zicea Sbanghiului, muerile lui Vasile Dudău a zis de mneatale c'așa și pe dincolo.

— Cum, mă?

— Așa boieru să mor. C'am auzit-o cu urechile mele.

— La să-mi chemi rumănu-l la curte, să-i zic și eu vreo două.

Pleca lapă prin sat, chema omul la conac și-i trăgea vreo zece cingători la goli-cine, să-i salte boierului inima, să-i piară rumănuțului laptele supt dela măsă. Da, nu zău, nu ții să dormi?

— Ce tot spui moș Averghe, pardon, Moș Pătrule, se poate?

— Și privese spre Dealul Măguri cum se ridică o geană de lumină ca o cerză dintre dealuri, dintre înălțimi și sue încet spre crucea bolșii.

— Acu, dac'a venit resbelul, ce și-a zis Sbanghiul? la să mă mai adun. Și-a arendat din moșie, a mai pus de sleclă, și numă ce'ntr'o zi, vedem că se apucă de moară. O vezi bine acucă?

— O vâd, moș Pătrule, o și știu.

— Păi nu, că-i poveste mare cu moara asta.

— Și cu asta?

— Și Că d'aici se trage hasmodia. Moara asta a nălat-o arendășoia'nainte nuntii cu boierul, și din tot ce-i spusese că-i aduce zestre, atât a pus hărtie pe numele lui. Da' era o mândrețe de moară. Venea să macine aci din toate părțile oamenii, ba ce zic eu, că venea și mai de departe. C'ajunsesse într-o vreme să meargă zi și noapte fără oprire, și să-i curgă galbeni arendășiei în poală, mai abilit ca dela toate moștile. Avea acolo om de încredere pe unul Atanasie, un grec văduvoi, om al dracului, însemnat și el, că avea un piciorul cu doltori și spițeri.

Dar care cum venea așa pleca. Dădea din umeri. Ce să-i facă, dacă era, carevasăzică, numai venin și otravă, buruiună rea? În vremea asta conul Leontes nu s'arătă nici prin curte și toate treburile pe mâna lui lapă, care, lingău și cutră cum era, se căina sub ferestrele odăii boierului: of, de ce nu mă ia moartea pe mine mai bine, ca să audă conul Leontes, și să vadă căt fi e de credincios. Da moartea vezi mneatale nu l' trăsnea nici pe lapă, măcar că merita, și zici de arendășoia nu se lipea, măcar c'ar fi fost îndurare pentru slugi, că picau d'an picioarele d'atâta trudă. La urmă începuse lapă s'alerge și la vraci și babe, pe la ghicitori și la figănci, dar vorba aia, ce să-i facă babele? S'o tragă de spaimă,

slabi, cari mai arătoși, c'acum tot satul cu ochii la poarta conacului să vadă când vine rădăvanul cu doltori și spițeri.

Dar care cum venea așa pleca. Dădea din umeri. Ce să-i facă, dacă era, carevasăzică, numai venin și otravă, buruiună rea? În vremea asta conul Leontes nu s'arătă nici prin curte și toate treburile pe mâna lui lapă, care, lingău și cutră cum era, se căina sub ferestrele odăii boierului: of, de ce nu mă ia moartea pe mine mai bine, ca să audă conul Leontes, și să vadă căt fi e de credincios. Da moartea vezi mneatale nu l' trăsnea nici pe lapă, măcar că merita, și zici de arendășoia nu se lipea, măcar c'ar fi fost îndurare pentru slugi, că picau d'an picioarele d'atâta trudă. La urmă începuse lapă s'alerge și la vraci și babe, pe la ghicitori și la figănci, dar vorba aia, ce să-i facă babele? S'o tragă de spaimă,

slabi, cari mai arătoși, c'acum tot satul cu ochii la poarta conacului să vadă când vine rădăvanul cu doltori și spițeri.

Dar care cum venea așa pleca. Dădea din umeri. Ce să-i facă, dacă era, carevasăzică, numai venin și otravă, buruiună rea? În vremea asta conul Leontes nu s'arătă nici prin curte și toate treburile pe mâna lui lapă, care, lingău și cutră cum era, se căina sub ferestrele odăii boierului: of, de ce nu mă ia moartea pe mine mai bine, ca să audă conul Leontes, și să vadă căt fi e de credincios. Da moartea vezi mneatale nu l' trăsnea nici pe lapă, măcar că merita, și zici de arendășoia nu se lipea, măcar c'ar fi fost îndurare pentru slugi, că picau d'an picioarele d'atâta trudă. La urmă începuse lapă s'alerge și la vraci și babe, pe la ghicitori și la figănci, dar vorba aia, ce să-i facă babele? S'o tragă de spaimă,

slabi, cari mai arătoși, c'acum tot satul cu ochii la poarta conacului să vadă când vine rădăvanul cu doltori și spițeri.

Dar care cum venea așa pleca. Dădea din umeri. Ce să-i facă, dacă era, carevasăzică, numai venin și otravă, buruiună rea? În vremea asta conul Leontes nu s'arătă nici prin curte și toate treburile pe mâna lui lapă, care, lingău și cutră cum era, se căina sub ferestrele odăii boierului: of, de ce nu mă ia moartea pe mine mai bine, ca să audă conul Leontes, și să vadă căt fi e de credincios. Da moartea vezi mneatale nu l' trăsnea nici pe lapă, măcar că merita, și zici de arendășoia nu se lipea, măcar c'ar fi fost îndurare pentru slugi, că picau d'an picioarele d'atâta trudă. La urmă începuse lapă s'alerge și la vraci și babe, pe la ghicitori și la figănci, dar vorba aia, ce să-i facă babele? S'o tragă de spaimă,

slabi, cari mai arătoși, c'acum tot satul cu ochii la poarta conacului să vadă când vine rădăvanul cu doltori și spițeri.

Dar care cum venea așa pleca. Dădea din umeri. Ce să-i facă, dacă era, carevasăzică, numai venin și otravă, buruiună rea? În vremea asta conul Leontes nu s'arătă nici prin curte și toate treburile pe mâna lui lapă, care, lingău și cutră cum era, se căina sub ferestrele odăii boierului: of, de ce nu mă ia moartea pe mine mai bine, ca să audă conul Leontes, și să vadă căt fi e de credincios. Da moartea vezi mneatale nu l' trăsnea nici pe lapă, măcar că merita, și zici de arendășoia nu se lipea, măcar c'ar fi fost îndurare pentru slugi, că picau d'an picioarele d'atâta trudă. La urmă începuse lapă s'alerge și la vraci și babe, pe la ghicitori și la figănci, dar vorba aia, ce să-i facă babele? S'o tragă de spaimă,

slabi, cari mai arătoși, c'acum tot satul cu ochii la poarta conacului să vadă când vine rădăvanul cu doltori și spițeri.

Dar care cum venea așa pleca. Dădea din umeri. Ce să-i facă, dacă era, carevasăzică, numai venin și otravă, buruiună rea? În vremea asta conul Leontes nu s'arătă nici prin curte și toate treburile pe mâna lui lapă, care, lingău și cutră cum era, se căina sub ferestrele odăii boierului: of, de ce nu mă ia moartea pe mine mai bine, ca să audă conul Leontes, și să vadă căt fi e de credincios. Da moartea vezi mneatale nu l' trăsnea nici pe lapă, măcar că merita, și zici de arendășoia nu se lipea, măcar c'ar fi fost îndurare pentru slugi, că picau d'an picioarele d'atâta trudă. La urmă începuse lapă s'alerge și la vraci și babe, pe la ghicitori și la figănci, dar vorba aia, ce să-i facă babele? S'o tragă de spaimă,

slabi, cari mai arătoși, c'acum tot satul cu ochii la poarta conacului să vadă când vine rădăvanul cu doltori și spițeri.

Dar care cum venea așa pleca. Dădea din umeri. Ce să-i facă, dacă era, carevasăzică, numai venin și otravă, buruiună rea? În vremea asta conul Leontes nu s'arătă nici prin curte și toate treburile pe mâna lui lapă, care, lingău și cutră cum era, se căina sub ferestrele odăii boierului: of, de ce nu mă ia moartea pe mine mai bine, ca să audă conul Leontes, și să vadă căt fi e de credincios. Da moartea vezi mneatale nu l' trăsnea nici pe lapă, măcar că merita, și zici de arendășoia nu se lipea, măcar c'ar fi fost îndurare pentru slugi, că picau d'an picioarele d'atâta trudă. La urmă începuse lapă s'alerge și la vraci și babe, pe la ghicitori și la figănci, dar vorba aia, ce să-i facă babele? S'o tragă de spaimă,

slabi, cari mai arătoși, c'acum tot satul cu ochii la poarta conacului să vadă când vine rădăvanul cu doltori și spițeri.

Dar care cum venea așa pleca. Dădea din umeri. Ce să-i facă, dacă era, carevasăzică, numai venin și otravă, buruiună rea? În vremea asta conul Leontes nu s'arătă nici prin curte și toate treburile pe mâna lui lapă, care, lingău și cutră cum era, se căina sub ferestrele odăii boierului: of, de ce nu mă ia moartea pe mine mai bine, ca să audă conul Leontes, și să vadă căt fi e de credincios. Da moartea vezi mneatale nu l' trăsnea nici pe lapă, măcar că merita, și zici de arendășoia nu se lipea, măcar c'ar fi fost îndurare pentru slugi, că picau d'an picioarele d'atâta trudă. La urmă începuse lapă s'alerge și la vraci și babe, pe la ghicitori și la figănci, dar vorba aia, ce să-i facă babele? S'o tragă de spaimă,

slabi, cari mai arătoși, c'acum tot satul cu ochii la poarta conacului să vadă când vine rădăvanul cu doltori și spițeri.

Dar care cum venea așa pleca. Dădea din umeri. Ce să-i facă, dacă era, carevasăzică, numai venin și otravă, buruiună rea? În vremea asta conul Leontes nu s'arătă nici prin curte și toate treburile pe mâna lui lapă, care, lingău și cutră cum era, se căina sub ferestrele odăii boierului: of, de ce nu mă ia moartea pe mine mai bine, ca să audă conul Leontes, și să vadă căt fi e de credincios. Da moartea vezi mneatale nu l' trăsnea nici pe lapă, măcar că merita, și zici de arendășoia nu se lipea, măcar c'ar fi fost îndurare pentru slugi, că picau d'an picioarele d'atâta trudă. La urmă începuse lapă s'alerge și la vraci și babe, pe la ghicitori și la figănci, dar vorba aia, ce să-i facă babele? S'o tragă de spaimă,

slabi, cari mai arătoși, c'acum tot satul cu ochii la poarta conacului să vadă când vine rădăvanul cu doltori și spițeri.

Dar care cum venea așa pleca. Dădea din umeri. Ce să-i facă, dacă era, carevasăzică, numai venin și otravă, buruiună rea? În vremea asta conul Leontes nu s'arătă nici prin curte și toate treburile pe mâna lui lapă, care, lingău și cutră cum era, se căina sub ferestrele odăii boierului: of, de ce nu mă ia moartea pe mine mai bine, ca să audă conul Leontes, și să vadă căt fi e de credincios. Da moartea vezi mneatale nu l' trăsnea nici pe lapă, măcar că merita, și zici de arendășoia nu se lipea, măcar c'ar fi fost îndurare pentru slugi, că picau d'an picioarele d'atâta trudă. La urmă începuse lapă s'alerge și la vraci și babe, pe la ghicitori și la figănci, dar vorba aia, ce să-i facă babele? S'o tragă de spaimă,

slabi, cari mai arătoși, c'acum tot satul cu ochii la poarta conacului să vadă când vine rădăvanul cu doltori și spițeri.

Dar care cum venea așa pleca. Dădea din umeri. Ce să-i facă, dacă era, carevasăzică, numai venin și otravă, buruiună rea? În vremea asta conul Leontes nu s'arătă nici prin curte și toate treburile pe mâna lui lapă, care, lingău și cutră cum era, se căina sub ferestrele odăii boierului: of, de ce nu mă ia moartea pe mine mai bine, ca să audă conul Leontes, și să vadă căt fi e de credincios. Da moartea vezi mneatale nu l' trăsnea nici pe lapă, măcar că merita, și zici de arendășoia nu se lipea, măcar c'ar fi fost îndurare pentru slugi, că picau d'an picioarele d'atâta trudă. La urmă începuse lapă s'alerge și la vraci și babe, pe la ghicitori și la figănci, dar vorba aia, ce să-i facă babele? S'o tragă de spaimă,

slabi, cari mai arătoși, c'acum tot satul cu ochii la poarta conacului să vadă când vine rădăvanul cu doltori și spițeri.

Dar care cum venea așa pleca. Dădea din umeri. Ce să-i facă, dacă era, carevasăzică, numai venin și otravă, buruiună rea? În vremea asta conul Leontes nu s'arătă nici prin curte și toate treburile pe mâna lui lapă, care, lingău și cutră cum era, se căina sub ferestrele odăii boierului: of, de ce nu mă ia moartea pe mine mai bine, ca să audă conul Leontes, și să vadă căt fi e de credincios. Da moartea vezi mneatale nu l' trăsnea nici pe lapă, măcar că merita, și zici de arendășoia nu se lipea, măcar c'ar fi fost îndurare pentru slugi, că picau d'an picioarele d'atâta trudă. La urmă începuse lapă s'alerge și la vraci și babe, pe la ghicitori și la figănci, dar vorba aia, ce să-i facă babele? S'o tragă de spaimă,

slabi, cari mai arătoși, c'acum tot satul cu ochii la poarta conacului să vadă când vine rădăvanul cu doltori și spițeri.

Dar care cum venea așa pleca. Dădea din umeri. Ce să-i facă, dacă era, carevasăzică, numai venin și otravă, buruiună rea? În vremea asta conul Leontes nu s'arătă nici prin curte și toate treburile pe mâna lui lapă, care, lingău și cutră cum era, se căina sub ferestrele odăii boierului: of, de ce nu mă ia moartea pe mine mai bine, ca să audă conul Leontes, și să vadă căt fi e de credincios. Da moartea vezi mneatale nu l' trăsnea nici pe lapă, măcar că merita, și zici de arendășoia nu se lipea, măcar c'ar fi fost îndurare pentru slugi, că picau d'an picioarele d'atâta trudă. La urmă începuse lapă s'alerge și la vraci și babe, pe la ghicitori și la figănci, dar vorba aia, ce să-i facă babele? S'o tragă de spaimă,

slabi, cari mai arătoși, c'acum tot satul cu ochii la poarta conacului să vadă când vine rădăvanul cu doltori și spițeri.

Dar care cum venea așa pleca. Dădea din umeri. Ce să-i facă, dacă era, carevasăzică, numai venin și otravă, buruiună rea? În vremea asta conul Leontes nu s'arătă nici prin curte și toate treburile pe mâna lui lapă, care, lingău și cutră cum era, se căina sub ferestrele odăii boierului: of, de ce nu mă ia moartea pe mine mai bine, ca să audă conul Leontes, și să vadă căt fi e de credincios. Da moartea vezi mneatale nu l' trăsnea nici pe lapă, măcar că merita, și zici de arendășoia nu se lipea, măcar c'ar fi fost îndurare pentru slugi, că picau d'an picioarele d'atâta trudă. La urmă începuse lapă s'alerge și la vraci și babe, pe la ghicitori și la figănci, dar vorba aia, ce să-i facă babele? S'o tragă de spaimă,

slabi, cari mai arătoși, c'acum tot satul cu ochii la poarta conacului să vadă când vine rădăvanul cu doltori și spițeri.

Dar care cum venea așa pleca. Dădea din umeri. Ce să-i facă, dacă era, carevasăzică, numai venin și otravă, buruiună rea? În vremea asta conul Leontes nu s'arătă nici prin curte și toate treburile pe mâna lui lapă, care, lingău și cutră cum era, se căina sub ferestrele odăii boierului: of, de ce nu mă ia moartea pe mine mai bine, ca să audă conul Leontes, și să vadă căt fi e de credincios. Da moartea vezi mneatale nu l' trăsnea nici pe lapă, măcar că merita, și zici de arendășoia nu se lipea, măcar c'ar fi fost îndurare pentru slugi, că picau d'an picioarele d'atâta trudă. La urmă începuse lapă s'alerge și la vraci și babe, pe la ghicitori și la figănci, dar vorba aia, ce să-i facă babele? S'o tragă de spaimă,

slabi, cari mai arătoși, c'acum tot satul cu ochii la poarta conacului să vadă când vine rădăvanul cu doltori și spițeri.

Dar care cum venea așa pleca. Dădea din umeri. Ce să-i facă, dacă era, carevasăzică, numai venin și otravă, buruiună rea? În vremea asta conul Leontes nu s'arătă nici prin curte și toate treburile pe mâna lui lapă, care, lingău și cutră cum era, se căina sub ferestrele odăii boierului: of, de ce nu mă ia moartea pe mine mai bine, ca să audă conul Leontes, și să vadă căt fi e de credincios. Da moartea vezi mneatale nu l' trăsnea nici pe lapă, măcar că merita, și zici de arendășoia nu se lipea, măcar c'ar fi fost îndurare pentru slugi, că picau d'an picioarele d'atâta trudă. La urmă începuse lapă s'alerge și la vraci și babe, pe la ghicitori și la figănci, dar vorba aia, ce să-i facă babele? S'o tragă de spaimă,

slabi, cari mai arătoși, c'acum tot satul cu ochii la poarta conacului să vadă când vine rădăvanul cu doltori și spițeri.

Dar care cum venea așa pleca. Dădea din umeri. Ce să-i facă, dacă era, carevasăzică, numai venin și otravă, buruiună rea? În vremea asta conul Leontes nu s'arătă nici prin curte și toate treburile pe mâna lui lapă, care, lingău și cutră cum era, se căina sub ferestrele odăii boierului: of, de ce nu mă ia moartea pe mine mai bine, ca să audă conul Leontes, și să vadă căt fi e de credincios. Da moartea vezi mneatale nu l' trăsnea nici pe lapă, măcar că merita, și zici de arendășoia nu se lipea, măcar c'ar fi fost îndurare pentru slugi, că picau d'an picioarele d'atâta trudă. La urmă începuse lapă s'alerge și la vraci și babe, pe la ghicitori și la figănci, dar vorba aia, ce să-i facă babele? S'o tragă de spaimă,

slabi, cari mai arătoși, c'acum tot satul cu ochii la poarta conacului să vadă când vine rădăvanul cu doltori și spițeri.

Dar care cum venea așa pleca. Dădea din umeri. Ce să-i facă, dacă era, carevasăzică, numai venin și otravă, buruiună rea? În vremea asta conul Leontes nu s'arătă nici prin curte și toate treburile pe mâna lui lapă, care, lingău și cutră cum era, se căina sub ferestrele odăii boierului: of, de ce nu mă ia moartea pe mine mai bine, ca să audă conul Leontes, și să vadă căt fi e de credincios. Da moartea vezi mneatale nu l' trăsnea nici pe lapă, măcar că merita, și zici de arendășoia nu se lipea, măcar c'ar fi fost îndurare pentru slugi, că picau d'an picioarele d'atâta trudă. La urmă începuse lapă s'alerge și la vraci și babe, pe la ghicitori și la figănci, dar vorba aia, ce să-i facă babele? S'o tragă de spaimă,

slabi, cari mai arătoși, c'acum tot satul cu ochii la poarta conacului să vadă când vine rădăvanul cu doltori și spițeri.

Dar care cum venea așa pleca. Dădea din umeri. Ce să-i facă, dacă era, carevasăzică, numai venin și otravă, buruiună rea? În vremea asta conul Leontes nu s'arătă nici prin curte și toate treburile pe mâna lui lapă, care, lingău și cutră cum era, se căina sub ferestrele odăii boierului: of, de ce nu mă ia moartea pe mine mai bine, ca să audă conul Leontes, și să vadă căt fi e de credincios. Da moartea vezi mneatale nu l' trăsnea nici pe lapă, măcar că merita, și zici de arendășoia nu se lipea, măcar c'ar fi fost îndurare pentru slugi, că picau d'an picioarele d'atâta trudă. La urmă începuse lapă s'alerge și la vraci și babe, pe la ghicitori și la figănci, dar vorba aia, ce să-i facă babele? S'o tragă de spaimă,

slabi, cari mai arătoși, c'acum tot satul cu ochii la poarta conacului să vadă când vine rădăvanul cu doltori și spițeri.

Dar care cum venea așa pleca. Dădea din umeri. Ce să-i facă, dacă era, carevasăzică, numai venin și otravă, buruiună rea? În vremea asta conul Leontes nu s'arătă nici prin curte și toate treburile pe mâna lui lapă, care, lingău și cutră cum era, se căina sub ferestrele odăii boierului: of, de ce nu mă ia moartea pe mine mai bine, ca să audă conul Leontes, și să vadă căt fi e de credincios. Da moartea vezi mneatale nu l' trăsnea nici pe lapă, măcar că merita, și zici de arendășoia nu se lipea, măcar c'ar fi fost îndurare pentru slugi, că picau d'an picioarele d'atâta trudă. La urmă începuse lapă s'alerge și la vraci și babe, pe la ghicitori și la fig

„Sufletu' arendășoaiei!“

(Urmare de pe verso)

Lumină de se vedea pân'la Cotul Măgurilor și deslușeau carele cu oameni, mai limpede ca ziua la amiezi. Ardea moara lui conu Leonțes din toate vălvițele, sfărâtau bărnele, săreau scanteiele până aici în ogradă, și-au eșit gospodarii care cu do-nița, care cu ce a apucat, să domolească, să stingă părjolu. Trebuia să sârim, c'acum nu mai era moara arendășoaii, nici a lui conu Leonțes, era, carevasăzică, a noastră. Dar de ars tot ardea că prea era întinsă vălvițea, și prea din toate părțile pornită. Acu, să zici că a fost dela electrică, dela motor, n'ai cum să zici, că motorul sta. Să spu' c'a lăsat careva o țigare, n'ai cum, că în zilele alea n'a intrat nimeni acolo. Tare mai tene c'aveau dreptate ai de ziceau că l-au văzut seara pe tâlbar, pe boier, dând târcoale morii, c'avea înaintur toată socoteliile. Păi cum să fie astfel? Nu-i așa? Numai lapă umbra prin sat, beat suveică, și sporovăia: Ei, ați văzut, mă? V'a plăcut semnul? Care semn mă bețivule? Cum, care? Semnul asta cu moara. I-a luat-o boierului, v'a luat-o și nouă Dumnezeu. Nici lui, dar nici vouă! Ia mai dă o cinzeacă.

— Și-am rămas cum ar veni, fără boier, că i-au pus ai noștri mâna'n beregată, dar și fără moară.

Iar greu, fiindcă de se-mănat sameni, de prășiț prășiți, la seceră ieși, dar de măcinat, unde? Plecam cu carole treizeci de kilometri până la moara din Vadul Strâmb să măcinăm acolo. Drum lung și prost, vreme pierdută, bani prăpădiți, of și necaz. Numai lui lapă îi rădea sufletul și i se îngroșau punca, că lui, hotului, îi convenea. Care avea mai mult de dus, venea la el la tomneală, că avea lapă, camion. — Mă, nea Vasile, să-mi dai și mie omul cu camionul, că mă gândesc să plec mâine să macin. — Ți-l dau, Ți-l dau, cum nu, zicea lapă. Dece să nu Ți-l dau. Dar cât? — Păi cât zici mneatale, dar gândeste-te, mai cu omenie, ști, că vorba aia... — Ce vorbă aia, nea Căutare, răspunde lapă. A-tăta de sac și alăta făină. — Nu e mult nea Vasile? Gândește-te. — Dar la mine nu te cugeți? Om, benzina, cauciucuri, piese că nu se mai găsec deloc... — Bine, nea Vasile, dacă ce te lasă inimă... — Deschide omul punca și plătea. Ce să-i faci? Poți să mănânci grăunte? Ce ești vită? Nu poți. Scoți p-tacul și-l plătești pe Vasile lapă.

— Și uite așa se îngroșă lapă în grumaz și în spete, c'acum devenise și căraș, iar deasupra casei puseser o tablă pe care vopsiser mare, să se vadă de departe: Vasile Dumitrache, — că lapă îi zicem noi, — transporturi.

Da, numa ce'ntr'o zi ne cheamă secretarul la Partid la o seantă și ne zice: Mă, tovarăș, ia să stăm noi nițel să ne chibzuim. Adicăteala, de ce să-l îngroșăm noi pe lapă și să-i vărsăm băuțet în chimir pe degeaba? Ce suntem noi? Tovarăși, membri de Partid sau ce? Ia mai bine să punem umărul și să facem moara la loc. Că la

urma urmii ce ne trebuie? Piatră aducem, lemn găsim, motorul este încă bun, dac'o trebui o piesă două, ori mai multe, facem rost, de ce să stăm noi, ca fosta mare înainte popii și să-l burdușim pe lapă. Nu e așa, tovarăș? — Așa-i! Și cum era'ntr'o Sămbătă, a doua zi, ne și adunăm vreo 60 de tovarăș, mai strângem și de aliați, dar toți oameni muncitori și cumsecade, și pornim treaba. Dăm la o parte bărnele, săstrângem cărămida, sălțăm cooperăm din partea dinspre apă se lăsase de tot, și ziceam că de Lunea aialtă să pornim și urcătorile. Dar să vezi hasmodia dracului, că avea acum începe hasmodia. Joi dimineața numa ce mă pomenește cu baba că vine și-mi spune: Mă, Pătrule, mă, auziși? Ce s'aud, babă, ce s'aud? Că te aud pe tine și te știu, că mi s'a și urât... — Lasă saga, imi zice baba, lașă saga. — Dar ce-i mă, muiere, ori i-a sărit și ție vreo spăță? — Nu mi-a sărit Pătrule, c'a văzut tot satul. — Ce-a văzut fimeie, glăsuște-te. — Glăsușec, glăsușec, dar nu mă lași. — Ci spune odată. — Iaca spun. C'a văzut și Maria, soacra Voichița. — Ce-a văzut? — Aia e, ce-a văzut. — Mă muiere, strig eu odată, și o sudui de părinți, spui, ori nu spui? Ce-a văzut? — A văzut. — Ei, ce? — Stafii. — Ptiu! încep eu a rade, bată-te să te bată de fimeie năroadă. Te-ai dat în mințile dintăi... Te-ai copilarit. — Nu rade moșule, imi zice baba, nu rade, că te-ai căi. Uite, i-aici în ogradă Maria și noru-sa Voichița, și-i și a mică Aglaie copilă de zece ani ce nu știe să mintă. — Sunt aici? — Aici. — Cheamă-le'n oada. — Iacă, să le chem.

Pe Maria lui Toader Suru, o știu, vorba cea, de când mă știu pe mine. Și dacă nu era ea să mă îngrijească în nouăsutetrespezece, de m'am întors bolnav de holera din armată, că baba era atunci lehubă, mă prapădeam cu zile. Fimeie deșteaptă, cinstită, cam iute ea din fire și mănoasă, dar suflet, vorba cea, să-l pui la jungli să-ți treacă de dor. Noru-sa Voichița, fata lui Neulăi Irim din Carpeni, fată așezată, gospodină, mă rog, fimeie în putere. A mică Aglaia, copilă cuminție, umbilă la școală, zice tat-su s'o lăcătrahoristă. — Ei, ia spu-neți cum a fost? — Păi cum să fie moș Pătrule, zice Voichița, că mi-e să nu răzi de mine. Mai bine să-ți spună mama. — Ce să răd fimeie? Acum dacă te-am întrebăt, spune. Cum a fost Marie? I-a spus matală că zici c'ai văzut. — Văzut. — Cu ochii mneatale? — Cu ochii mei. — N'a fost cumva vreo nă-lucire? — Ferescă păcatele moș Pătrule. Ce am zecce ani ca Aglaia? Că și ea cătu-i de copilă, și-a văzut și ea. — Măi să fie al naibii, și tu? — Și eu, zice a mică și se bagă în fustele măsii. — Atunci ia spune. — Păi cum să fie Pătrule, iaca bine, că le-am văzut cum te vad și mi vezi. — Așa-i, lă, noră? — Așa-i, mamă. — Ei, atunci s'aud. — Vineam dela noru-mea aialtă dela Caterina lui Tulgheș. Mă dusesem cu noru-mea astălaltă d'aici, și

erau Pătrule, urmează Măria, trei și toate la fel să zici că le-a fătat odată. — Toate albe? întreb. — Toate. — Fără mâini? — Fără. — Și fără picioare? — Fără. Numai ce le zăreai într'un loc și te și pomeneai cu ele într'altul. Ei, ce crezi Pătrule? — Măi să fie al dracului, zic, știți ce cred, lă mueri? — Ce moș Pătrule? — Că oți fi băut la lehubă și ați venit bele pe drum. Asta cred. Și să nu vă mai prind în casa mea cu bazaconii d'ast-c'avem drum și i-o fi și Aglaia somn. Și plecăm. — Când a fost asta? — Păi când să fie? Azi-noapte. — Bine, zi. — Noapte frumoasă, lumină bună, zice feti: Hai să țâiem drumu. N'o mai luăm pe la școală, că ne mai vede și Partuana, cucră-mea de pe partea lui Vlad. ne mai ține și ea de vorbă. Țâiem prin curtea bisericii, dăm pe la casele lui Oțotop de s'a făcut acum grădinița de zi, eșim pe la moară, și d'acolo sunt doi pași. Mergem noi ce mergem, începe asta a mică să plângă. I-a-mă în brațe baba, că nu mai pot de picioare. Ptiu, fir-ai să fi de împelțată, fată mare ești tu? Și mai zice tat-tu să te facă trahtoristă. Să mergi ca omul că te las aici. Tace ea, lac și eu și mergem mai departe. Lângă casele lui Oțotop numai ce ne taje drumul un dulău căt toate zilele. Na! Arză-te-ar focul de javră că umbli să-mi spării copiii. Și ajungem în dreptul morii. Eu cu Aglaia de mână înainte, Voichița doi pași în urmă. Așa-i Voichița? — Așa-i, mamă. — Zic feti: uite că au început să facă moara. Mergerepede. Dac-or ține-o tot așa într'o lună-i gata. Zice Voichița: aș, în trei săptămâni, c'asa-i planul. Zic: nu se poate fată că aici e lucru nu glumă. Uite, vezi colo, și-i arăt peretele din fund, aia de-îl cel mai dărâmat, zic, zidul ăla trebuie dat jos până la temelii... Și nu-mi termin vorba bine și-odată văd pe trepte o arătanie. — Ptiu, face baba, ducă-se pe pustii! — Ia faci babă cu prostiile tale... Ce arătare Mărio? — Umil inalt și alb, căt ușa, fără cap și fără față, fără mâini și fără picioare, numa din trup și umblet ce se mișca de colo până colo și tropăia când pe-o piatră, când pe-alta. — Marie, zic, tu n'oi fi visat? — Că să visez Pătrule, că-s fimeie bătrână. Ce-am căpiat să visez d'an picioarelea? Cum Ți spun așa era, și-mi ziceam în sine mea: Să nu spun nimic să nu spării copilăta asta. Și dau să luțesc pasul. Când odată o aud pe Voichița că țipă. Zice: Mamă, la uite acolo lângă fereastra aia fără geam! Când să mă uit, altă arătanie. Așa e Voichița? — Așa-i mamă, așa-i moș Pătrule. Cum zice mama. Fără cap, fără față, fără mâini, fără picioare. Juca tontoroii pe cercevea. — Ptiu! bătu-v'ar mama focului, zic și-o trec pe Aglaia în stânga. Gândeam să-i acopăr fața cu mâinile să nu bage vreo boală în copil. Când colo, odată țipă copilul: Babă, la uite colo, colo lângă horn. Ce-i aia? Când imi arunc ochii altă arătanie: toată albă. — Și fără picioare zice Aglaia. — Trei

ce văd că fuge namila spre peretele din fund. Dar când să întorc capul, să văd dacă țipă bine drumul odată imi răsare în cale altă mătăhală. Mai mare și mai albă. Dau să mă ntorc, zicvam că înapoi imi vine mai bine, lângă poarta morii, a treia. Trei mătăhală, moș Pătrule, uite, care s'a apucat să spu-nă hasme să n'ajungă să-i vadă copiii acasă, să-i găsească țepeni. — Ptiu să lăi al dracului, zic, mare hasmodie. — Ai zic ceva moș Pătrule? întrebă Geambașu. — Nu. Așa vorbeam cu mine.

Pleacă Eremia, pleacă și Geambașu, rămân singuri. Hai să mă duc în sat. Pe drum mă gândesc și mă socotesc. Bine, bine, știu eu o juma de ceas și vine Ionita Volintur, al de-i zice și Geambașul, că vindea un cumnat al lui iepu cosite. — Apoi bună ziua, moș Pătrule. — Bună ziua Ionita. Ce veste poveste? — Păi ce să fie, nimic, Auziși? — Ce s'aud? Și mă fac nznai. — Povestea d'az noapte. — Nu știu, mă, Geambașule, nimic, că nici n'am eșit din ogradă. — E comedie mare moșule. Mare de tot. — Atunci spune, ce te umbli cu limba'n gură? — Zice că s'a arătat. — Ce s'a arătat? — Nu știu nici eu, moș Pătrule, dar zice că s'a arătat sufletul arendășoaiei și că umbli noaptea prin moară. — Aoleo, mă prefac eu. Și de unde ai auzit asta, mă? — Păi să vezi moș Pătrule, cum a devenit. Leșii mai acuseca pân'la cooperativă și i-a văzut tot satul. — Ei și ce-a spus? — Ce s'a spus? — Nime. Numai că ză-lăușea cu Eremia a lui Dudă Stan. Zice c'a văzut el o ochii lui. — Ce mă, ce-a văzut? Sufletul arendășoaiei? și dau să răd. — Nu rade moș Pătrule, că nu-i a glumă. O fi fost sufletul arendășoaiei, o fi fost al altcuiva, cine știe? — Să-ți zică Eremia, că uite-l că trece. Eremiee!... Eremiee!... ia fă-te incoară, mă.

Vine Eremia lui Dudă Stan. Ii știu și p'asta de când eram copil că mergeam împreună la rău. — Ce mă Eremie, ce tot îndrugă Geambașu asta, că mi-a făcut capu cîindur. Ce-i? — Păi-i că să fie, mă moșule, ce să ochi? Că dacă nu vedeam cu ochii mei ziceam și eu că-i basm. — Ei da, ce-ai văzut? — Stai să-ți spun. Veneam azi noapte spre casa că întârziaseam după niște treburi la un cumătru. Când să trec prin dreptul morii. — Cât era ceasul? îl întreb. — Păi, cât să fie moș Pătrule? Să fi fost aproape de miezul nopții. — Așa, spune. — Și numa ce-mi iese nainte o arătanie. — Aoleo, face Geambașu, de parc'ar auzi povestea acum întâiași dată. — Cum o arătanie? întreb eu. — Uite așa: o namilă albă, să zici c'o făcuse măsă de zăpadă. Acu, tu mă știți că nu-s sperios, dar când am văzut-o așa n'altă și nesfârșită, parcă mi-a n'ghețat sângele n vine. Mă, stăi acolo strigai și am pus mâna să oaut un pietroi. — Și? — Și oa un făcut nici un bolovan. Taman acolo unde zac mormane de cărămizi, parcă intraseră toate în pământ. Măăă! Să nu vii mai strigai odată, și numai

de trei, se miră băiatul că mă vede, imi mai fac o leacă de treabă prin ogradă, îi cioplesc ăluia mic un ciomag, mai plec pe la un vecin, mai stau de vorbă cu altul și aștept să treacă ziua. Și trece încet fir-ar mama ei a focului, de parcă n'ar fi una, parc'ar fi trei. Spre seară vine și iu-meu Alexe. A lipsit trei zile c'a fost la oraș. În drum s'a întâlnit cu oamenii. N'a intrat bine în casă și mă și ia repede. — Ce-i mă tată, imi zice. I-adevărăt ce spune lumea? — Ce? — Cu sufletul arendășoaiei. — Dar tu cum cugeți? — De! face băiatul, ce să zic. Dac'ar vorbit cu doi rumâni, și-au văzut cu ochii lor? — Bine, zic, atunci sezi și mănă, îi fi ostent, și după ce te-ai hodiți, mergem și noi la moară. Mergi? — Merg, tată.

Și s'a potrivit o noapte întunecoasă, vere, să fii fost cărtă și tot nu vedeai drumul. Noroc de Alexe că are ochi buni, c'a fost prim finlaș în armată, și vede cărbușul dela un kilometru. — Vii mă tată? — Vin, la-o tu n'ainte că vin și eu. — Luăm și noi drumul Măriei. Trecem pe la casele lui Oțotop, țâiem prin ograda lui Breahnă și ieșim în coasta morii. Să tot fi fost zecce. Căutam un loc ferit și ne așezăm colea binșor. Eu cu mâna pe ciomag, Alexe c'un pietroi. Liniste, s'o tai cu secura. Scot pacul de tutun să-mi răsucesc o țigare. — Stăi! imi șoptește Alexe. — Nu, nu șocaperi! — Dece? răspund și eu șoptit. — Să nu spării stafiile.

Bag pacul, pun amnarul la loc, și așteptăm. Stăm noi ce stăm și odată aud, așa, ca un fâșăit. — Alexe, imi zic: auzi? — Aud, tată, aud. Și din spatele zidului din fund numai ce văd o namilă albă. — Matală, moș Pătrule, matală ai văzut? — Eu. — Cu ochii matală? — Cu ochii mei. — Măi să fie al dracului, hasmodie mare. — Nu-ți spusei eu? Acu, cât sunt de bătrân și tot zicvam că am vedenii, că mi se pare. — Mă Alexe, tu vezi. — Văd tată, zice, uite, lângă zidul din fund. — Și cum, arăta, moș Pătrule?

— Stai să vezi. Cum spusese Măria, și Voichița și Aglaia și toți. O namilă căt toate zilele, când se luncea, când se străncea. — Eu îi svârli pietroiul, zice Alexe. — Stăi potolii, îi răspund, stăi să vedem. Pleacă namila de lângă zid, trece pe lângă horn, se apleacă, se întoarce, și când să te uiți bine, lângă namilă altă mătăhală. — Tot albă, moș Pătrule? — Tot. — Tot lungă? — Tot. Și în spatele lor a treia. Să juri că le-a fătat gemene. Hai, zic, Alexe, să mergem. — Să mai stăm, tată. — Nu mai stăm. Ne ducem mâine la Partid și găsim noi acolo deslegare. — M'am dus eu acasă, m'am desbrăcat, dar de dormit cine dracu' a mai dormit? — Poti să'nghiți? mă'ntrăbă baba pe'nțuner. — De ce? — Am visat că Ți s'a uscat beregușul.

A doua zi la șase eram la Partid. Nu venise decât un tovarăș dela sindicat, unul aștept, alți pași. Măi să fie al dracului! Au venit! Strâng și mai bine cerge pe mine și mă strecur ușurel pe usa beciului, în curte. Afară întuner. Că n'eu beci. Stau să-mi trag sufletu și crăp cerge la ochii să văd ce se petrece. Lângă fereastră, pe cercevea, o namilă albă lungă și nesfârșită. Lângă horn, o mătăhală, lângă poartă a treia. Va să zică tot n'am venit degeaba. Iacă-ț și stafiile. Eee!!! Ia să văz mâna dreaptă s'a uscat? Nu s'a uscat. Da' beregușul mai merge? Merge. Trec tiptil prin spatele ferestrei și vin de m'așez lângă horn în stânga. Mătăhală toate la locul lor nemiscate și lungi, trăsni-le-ar mama focului, de parcă era un om călare, dar alb și calul și călărețul. Stafia de lângă horn e la departare de mine de un metru. — Zic: Ia să tușesc un pic. Și tușesc. Nime. Zic, ia să mai tușesc odată. Și iar nime. Și atunci tușesc așa cum știu eu când mă înecăz tutunul. Și auz un glas: Tu ești Vanghele? Tac. — Mă Vanghele zice glasul, tu ești? Tac chitic. — Răspunde, mă, ce faci pe nebulm?... Ori nu ești tu?...

Și nu-și termină bine vorba că începe să clănțăne din dinții de parcă avea friguri. — Ce e mă, zic eu șoptit să nu-mi cunoască glasul, ce e? — Nene, zice glasul, e de rău. — De ce, mă? — Suntem patru, zice. — Cum așa? — Uite-te și mneatale. — Ala din fereastră unu, ăla din poartă doi și noi doi patru. — Ți se pare zic, tot șoptit, să nu-mi prindă urma. Ia să trec eu dincolo lângă cercevea și mai numără-ne tu odată.

Și binșor trec de lângă horn spre fereastră. — Tu ești Iapă, zice ăla de lângă fereastră? — Nu. — Da cine dracu' ești? — Nu știu, zic, dar parcă suntem patru. — Aoleo, strigă stafia, așa-i. Pătru. Cine-o fi al patrulea? — De, zic și eu, să vedem? Unu-i Vanghele... — Altu-i Iapă, zice stafia și al treilea sunt eu. Zic, cine? — Cum cine, Tudose. Da' tu cine ești? — Sufletul arendășoaiei, zic, asta sunt. Și odată svârli cerge și pun mâna pe ciomag.

Și uite așa într'o ciomăgeală am dus stafiile până la post. Așa e c'a fost hasmodie? — Da' de ce au făcut asta moș Pătrule? — Păi matală întreb? Care te vad om cu știință și luminat? Să bage lapă spai-ma'n oameni să nu mai facă moara și să-i meargă lui a-lis-verișul, fir-ar mama lui să fie de cărcotas de heliv și de speculant. Păi ce numai asta fac ei chibburii, numai asta? Ei, lasă atunci că Ți-oi povesti eu deseară alta. — Care moș Pătrule? — Aia cu baba de ghi-cește'n cuțit. Dar acu' hai că e soarele sus și avem treburi.

Aurel Baranga

BOALA CHIABURULUI

Desen de RIK

HUMOR

Cum înțeleg unii să facă economii...

În unele magazine anumiți vânzători măsoară clienților mai puțină pânză decât au plătit.

Desen de NELL COBAR

NĂDUDUL LUI

Desen de DORU

NEMULȚUMIRE

Desen de TARU

INTIMILE STIRI

Propunerile delegației Uniunii Sovietice cu privire la introducerea unei monete unice pentru întreg Berlinul

Ședința din 9 Iunie a Consiliului miniștrilor de afaceri externe

PARIS, 10 (Agerpres). — TASS transmite: Ședința din 9 Iunie a Consiliului miniștrilor de afaceri externe a fost prezidată de Acheson. La începutul ședinței, el a propus ca fiecare din cei patru miniștri să dea instrucțiuni autorităților de ocupație ale zonelor respective pentru a începe până la 13 Iunie negocierile care au loc în momentul de față la Berlin în legătură cu ridicarea restricțiilor asupra comunicațiilor, transporturilor și comerțului dintre Berlin și zonele occidentale ale Germaniei, precum și dintre zona răsăriteană și zonele apusene ale Germaniei.

A. I. Vișinski a amintit celor doi față de partea sovietică nu există nici o piedică pentru examinarea chestiunii în legătură cu ridicarea restricțiilor sus menționate, și a spus: La 9 Mai 1949, ordinul Nr. 56 al directorului general al Administrației Sovietice a anunțat ridicarea tuturor restricțiilor care au fost introduse de autoritățile sovietice de ocupație începând de la data de 1 Martie 1948. Din nefericire, asemenea ordine nu au fost publicate și în celelalte zone de ocupație. Administrația Sovietică a ridicat complet restricțiile care au fost introduse de ea începând de la 1 Martie 1948. Negocierile, care au avut loc

după aceasta, s'au referit la o serie de chestiuni în legătură cu ridicarea acestor restricții, precum și cu faptul că, după părerea reprezentanților noștri, în celelalte zone nu au fost ridicate toate restricțiile. A. I. Vișinski a declarat că s'a interesat pe lângă autoritățile de ocupație din zona sovietică asupra mersului negocierilor și că va da un răspuns propunerii lui Acheson, imediat ce va primi informațiile necesare. În cursul ședinței, Vișinski a anunțat că a primit informațiile pe care le-a cerut și că nu are de ridicat nici o obiecție împotriva propunerii lui Acheson.

30 Noembrie 1948 la 11 Februarie 1949. El a elaborat recomandări bazate pe principiile asupra cărora cele patru puteri au căzut de acord, principii exprimate în directiva adresată de ele comandantilor supremi la 30 August 1948. În afară de aceasta, comitetul a găsit că este necesar să propună anumite măsuri, pentru a susține la Berlin emisiunea de monedă. După părerea comitetului, aceste măsuri puteau oferi garanții care să împiedice dezechilibrarea inutilă a situației monetare la Berlin, în urma fluctuațiilor posibile ale circulației fiduciare. Delegația sovietică, a continuat A. I. Vișinski, consideră că atunci când se discută problema introducerii unei monete unice pentru întreg orașul Berlin, este necesar să se pornească de la acordul delat 30 August 1948, despre care am vorbit mai

se rezumă la următoarele: 1. Introducerea unei monete unice pentru întreg orașul Berlin. 2. Acceptarea mărcii germane din zona sovietică de ocupație drept monedă unică la Berlin, după cum s'a căzut de acord în directiva delat 30 August 1948, elaborată în comun de cele patru puteri — Marea Britanie, Statele Unite, Franța și Uniunea Sovietică, odată cu toate consecințele indicate de această directivă și care decurg din aceeași hotărâre. 3. Acceptarea ca bază de discuție a recomandărilor din 23 Decembrie 1948 ale comitetului tehnic, pentru elaborarea clauzelor referitoare la activitatea comisiei financiare cvadripartite și pentru discutarea acestor funcțiuni.

trimisă această scrisoare a lui Marshall. Totuși, în timpul acela nimeni nu afirma că unitatea Berlinului este o condiție indispensabilă pentru aplicarea tuturor măsurilor stabilite de comun acord în directiva din 30 August. Toată lumea credea că este posibilă introducerea unei monete unice pentru întreg orașul Berlin, chiar în situația existentă atunci. Principiile rămân. În continuare, Vișinski a subliniat că nu există nici un motiv pentru a se refuza examinarea recomandărilor Comitetului tehnic, întrucât acestea sunt bazate pe aceleași principii, stabilite de comun acord, ale directivei cvadripartite din 30 August 1948. În încheiere, Vișinski a subliniat că nu este îngăduit ca ordinea de zi aprobată de Consiliul miniștrilor de afaceri externe, să fie răsturnată. El a reamintit că s'a discutat tratatul cu Austria să fie discutat după examinarea problemelor privitoare la Germania.

După aceasta, ședința Consiliului miniștrilor de afaceri externe, care a durat cinci ore, a luat sfârșit.

astfel încât să se evite discutarea chestiunilor importante de pe ordinea de zi

Reprezentanții puterilor apusene au încercat să evite discutarea chestiunilor importante de pe ordinea de zi

In această ședință, miniștrii urmas să continue examinarea celui de al doilea punct de pe ordinea de zi: „Berlinul și problema monetară”. Totuși, Acheson, care prezida această ședință, a făcut încercarea de a intrerupe discuțiile asupra acestei chestiuni, deși miniștrii nu discutaseră încă fondul problemei monetare, a cărei examinare în această sesiune a fost prevăzută de acordul dela New York al celor patru puteri, încheiat la 4-5 Mai 1949.

El a spus: „Noi am discutat de câteva zile cel de al doilea punct al ordinii de zi, atât în ședințe restrânse, cât și în ședințe plene și nu știu dacă mai este ceva de discutat asupra acestui punct. El a propus „să se merge mai departe”, referându-se posibil la faza de rezerv ulterior asupra acestui punct de pe ordinea de zi.

El a spus: „După cum vedem, D. Schuman propune ca problema monetară a Berlinului să nu fie discutată. Mă voi împotrivi cu hotărâre asupra acestui punct, cu atât mai mult cu cât aici nu s'a spus niciun cuvânt asupra acestei chestiuni. În comunicatul dela New York al celor patru puteri s'a stabilit că problema monetară cuprinde și problema monetară. Noi am căzut de acord că problema monetară trebuie să fie examinată aici și nu ex-

stă niciun motiv pentru a se lua o altă hotărâre. Acheson și Schuman s'au grăbit să declare că este vorba de o „neînțelegere” și că ei „nu au de făcut nici o obiecție” împotriva discutării problemei monetare. Acheson a spus: „Aveți dreptul de a discuta orice chestiune de pe ordinea de zi”. A. I. Vișinski a răspuns: „Trebuie să vă amintesc că Consiliul miniștrilor de afaceri externe a hotărât, chiar dela început, să se discute problema monetară. Eu nu sunt preocupat numai de drepturile mele proprii, pe care le cunosc foarte bine, ci și „de îndatoririle colegilor mei din Consiliul miniștrilor de afaceri externe”. În continuare, Vișinski a expus PUNCTUL DE VEDERE AL DELEGAȚIEI UNIUNII SOVIETICE ASUPRA FONDULUI PROBLEMEI UNEI MONETE UNICE PENTRU ÎNTREG ORAȘUL BERLIN.

Refuzul reprezentanților puterilor occidentale de a discuta problema unei monete unice pentru întreg orașul Berlin

Reprezentanții puterilor occidentale, care au luat cuvântul după A. I. Vișinski, nu numai că nu au manifestat dorința de a lungi la un acord asupra introducerii unei monete unice la Berlin, pe baza hotărârii cvadripartite din 30 August 1948, dar au refuzat cu totul să ia în discuție această problemă. Prin aceasta, ei au desvâluit odată mai mult dorința lor de a menține și a adânci dezmembrarea Germaniei și aceea a capitalei sale, Berlinul, dezmembrare

care s'a produs în urma politicii lor separatiste în problema germană. Acheson a declarat că guvernul Statelor Unite „nu se consideră angajat prin directiva din 30 August 1948”. El a adăugat că este „absolut imposibil” să se introducă un sistem monetar unic pentru Berlinul scindat. Acheson a declarat de asemenea că Berlinul „este scindat irevocabil” dar — s'a corectat apoi, afirmând că nu a voit să vorbească despre o scindare „irevocabilă”, ci „completă” a Berlinului.

Meetingul dela Berlin cu prilejul înapoierii în Germania a luptătorului antifascist Eisler

Discursul lui A. I. Vișinski

A. I. Vișinski și-a început discursul declarând că delegația Uniunii Sovietice propune să se examineze problema monetară dela Berlin pornindu-se dela hotărârile asupra cărora cele patru puteri au să căzut de acord. El a amintit că la 30 August 1948 s'a ajuns la un acord între Uniunea Sovietică, Statele Unite, Marea Britanie și Franța, asupra introducerii mărcii germane din zona sovietică drept monedă unică la Berlin și asupra retragerii din circulație a mărcii occidentale din capitala Germaniei.

ca, pe baza celor două clauze sus menționate, comandantii supremi ai trupelor de ocupație din Germania au primit instrucțiuni pentru a se consulta, în vederea „luării de măsuri amănunțite, în cel mai scurt interval de timp posibil, pentru punerea în aplicare a acestor hotărâri”. Comandantii supremi au primit instrucțiuni să împiedice măsurile de discriminare sau acțiunile îndreptate împotriva deținătorilor de mărci occidentale, în legătură cu preschimbarea acestor mărci occidentale, emise la Berlin; aceste mărci urmau să fie acceptate în schimbul mărcilor germane din zona sovietică de ocupație, la cursul de la 1 la 1. Comandantii supremi au primit instrucțiuni pentru asigurarea condițiilor egale în ce privește moneda și acordarea de posibilități depline pentru operațiunile de bancă și de credit, în toate sectoarele Berlinului. Cel patru comandanți supremi trebuiau să asigure garanții suficiente pentru a face ca folosirea mărcii germane din zona sovietică dela Berlin, să nu aibă drept rezultat desorganizarea circulației monetare sau primejduirea stabilității monedei din zona sovietică de ocupație. Conform acestui acord, măsurile prevăzute de comandantii supremi trebuiau să ofere o bază satisfăcătoare pentru comerțul dintre Berlin și zonele occidentale ale Germaniei. Aceste măsuri trebuiau să asigure, în același timp, o cantitate suficientă de monedă pentru prevederile bugetului și pentru reducerea la minimum a cheltuielilor de ocupație, precum și

pentru realizarea unei balanțe echilibrate la Berlin. O chestiune importantă a fost aceea a reglementării circulației monetare la Berlin. În directiva celor patru guverne, s'a notificat comandantilor supremi ai trupelor de ocupație, în legătură cu aceasta, că reglementarea circulației monetare la Berlin, trebuie să fie efectuată de Banca germană de emisiune din zona sovietică, prin intermediul instituțiilor de credit dela Berlin, care funcționează în momentul de față. În sfârșit, s'a prevăzut că pentru controlul asupra punerii în practică a măsurilor financiare sus menționate, în legătură cu introducerea și circulația unei monete unice la Berlin, să se creeze o comisie financiară, compusă din reprezentanții celor 4 comandanți supremi.

În continuare, A. I. Vișinski a amintit celor doi față de problema unei monete unice la Berlin a fost supusă discuțiilor Consiliului de Securitate al ONU, din inițiativa Statelor Unite, Marii Britanii și Franței. La 30 Noembrie 1948, Consiliul de Securitate a însărcinat comitetul tehnic pentru problemele monetare și comerciale ale Berlinului, să elaboreze măsurile și recomandările care ar putea contribui la rezolvarea acestor probleme. La lucrările acestui comitet au luat parte reprezentanții Argentiniei, Belgiei, Canadei, Columbiei, Cubei, Egiptului, Siriei, precum și un reprezentant al secretarului general al ONU. Comitetul a funcționat dela

A doua cuvântare a lui A. I. Vișinski

dece cele trei delegații se opun cu atât înverșunare examinarei acestor probleme de afaceri externe? Evident, pentru că aceste trei delegații au să hotărât între ele asupra acestei probleme; și pare că cele trei delegații consideră necesar să permanențizeze scindarea Berlinului, desi este evident pentru oricine că acest lucru contrazice principiile pe baza cărora cele patru puteri s'au angajat să acționeze în legătură cu Germania. Refuzul de a examina problema introducerii unei monete unice la Berlin, cuprinsă în ordinea de zi a actualei sesiuni a Consiliului miniștrilor de afaceri externe, poate fi privit numai ca o manifestare a politicii de dezmembrare a Germaniei. Această politică este nejustă și dăunătoare.

Delegația sovietică, a spus Vișinski în încheiere, consideră necesar ca în această sesiune, Consiliul miniștrilor de afaceri externe să caute să ajungă la un acord pentru soluționarea problemelor de pe ordinea de zi inclusiv problema introducerii unei monete unice la Berlin. Este posibil să se refuze discutarea acestei probleme, numai rămânând pe poziția permanentizării și adâncirii dezmembrării Germaniei.

Realizarea sarcinilor noastre depinde însă în primul rând de trănicia unității internaționale a muncitorilor din întreaga lume. Cuvintele lui Selakin au fost primite cu entuziasm de muncitorii polonezi, care au manifestat îndelung pentru Generalissimul Stalin, pentru Boleslav Bierut, președintele Republicii Polone, pentru frontul internațional al păcii. Apoi au luat cuvântul Benoit Frachon, reprezentantul C.G.M. din Franța, Apostolos Grozos, reprezentantul muncitorilor din Grecia Liberă, etc. Rezoluția adoptată la meetingul muncitoresc dela Katowicz exprimă hotărârea muncitorilor din Silezia de a lupta pentru unitatea Federației Sindicale Mondiale și dorința de a strânge legăturile în Uniunea Sovietică care este în fruntea popoarelor în lupta pentru apărarea păcii.

UN AN DELA NAȚIONALIZARE

(Urmare din pag. 1-a) lă, nu trebuie să se blocheze nici în stocuri exagerate de materii prime de rezervă, nici în mărfuri fabricate și nevândute, așa cum se întâmplă astăzi în multe întreprinderi. Pe de altă parte, pentru scăderea prețului de cost, o importanță foarte mare o are îmbunătățirea calității produselor fabricate și lupta pentru întărirea disciplinei în muncă, împotriva absențelor nemotivate, a „timpilor morții” și a risipei timpului de lucru. Nu face cinste nici conducătorii întreprinderii, nici organizațiile de Partid și celele sindicale, dacă mărfurile sunt de proastă calitate, dacă nu se realizează scăderi permanente ale prețului de cost. Aceasta înseamnă că tovarășii din întreprinderea respectivă nu conduc și nu

administrează cu chibzuință, gospodărește, nu dau toate contribuția pe care pot — și trebuie — să o dea, în lupta pentru îmbunătățirea permanentă a nivelului material al celor ce muncesc. A trecut doar un an dela naționalizare. Perioada scurtă, dar în decursul căreia proletariatul Republicii Populare Române, având în față experiența măreață a construirii socialismului în U.R.S.S. și având în frunte Partidul, a dovedit că „poate să conducă cu succes țara FARA burghezie și IMPOTRIVA burgheziei... că el poate să conducă cu succes întreaga economie națională FARA burghezie și IMPOTRIVA burgheziei, că el POATE să construiască cu succes socialismul”.

Alte precizări importante făcute de șeful delegației sovietice

al Departamentului de Stat american, a declarat oficial, într-o scrisoare adresată secretarului general al Organizației Națiunilor Unite, Trygve Lie, că Statele Unite sunt gata să execute în mod leal rezoluția Consiliului de Securitate din 25 Octombrie 1948 privitoare la problema Berlinului. După cum se știe, Uniunea Sovietică a votat în Consiliul de Securitate împotriva acestei rezoluții, deoarece clauza importantă privitoare la introducerea simultană a măsurilor prevăzute, nu fusese stabilită de comun acord. Dar principiile exprimate în această rezoluție sunt principiile de bază ale acordului din 30 August 1948, stabilite de comun acord de cele patru puteri. Hotărârea Consiliului de Securitate din 25 Octombrie 1948, adoptată în timpul

Delegații puterilor apusene nu pot justifica refuzul lor de a discuta problema unei monete unice la Berlin

Reprezentanții puterilor occidentale au refuzat totuși, din nou, să discute problema introducerii unei monete unice pentru întreg orașul Berlin. Acheson, urmat de Schuman, a declarat din nou cu aceeași cuvinte, că este „imposibil” să se ajungă la un acord cu privire la moneda unică pentru Berlin când Consiliul miniștrilor de afaceri externe nu au ajuns la un acord asupra problemei unității administrative a Berlinului”. El a pretins că acordul din 30 August 1948 nu mai este valabil, deoarece el a fost realizat „în

impulșul când Berlinul era un tot unitar”. Căutând să diminueze importanța acestui acord, Acheson a declarat că măsurile prevăzute în acordul din 30 August 1948 urmau să intre în vigoare numai cu condiția ca cei patru comandanți supremi dela Berlin să ajungă la un acord asupra aplicării lor practice. Acheson a fost sprijinit de Bevin, care a sosit la Palatul de Marmoră Roșie către sfârșitul ședinței. Bevin a declarat: „Dat fiind faptul că, comandantii supremi nu au reușit la Berlin, întregul acord din 30 August cade”.

Lista noului guvern ungar

VARȘOVIA, 10 (Agerpres). — P. A. P. transmite: la Katowicz a avut loc Joi un mare meeting, la care au luat parte reprezentanții sindicatelor din Uniunea Sovietică, Franța, Grecia, Republica Populară Bulgară, Republica Populară Română, Republica Ungară, Austria și Republica Populară Albania. Vorbind în numele oamenilor muncii din Uniunea Sovietică, delegatul sovietic Selakin s'a adresat muncitorilor din Silezia, declarând: „Rezultatele Congresului sindicatelor poloneze constituie o dovadă vie a eforturilor depuse de clasa muncitoare din Polonia în lupta ei pentru construirea unei economii socialiste. Menținerea păcii este idealul tuturor oamenilor simpli din lume, iar unitatea internațională a clasei muncitoare este arma cea mai puternică în lupta pentru apărarea păcii, libertății și progresului.

BUDAPEȘTA. — Eri a fost constituit noul guvern ungar. Compunerea sa este următoarea: prim ministru Istvan Dobi (din partidul micilor agrarieni); vice președintele Consiliului de Miniștri Matyas Rakosi, ministru de Stat Ernő Gerő, ministru de Externe, Gyula Kallay, ministru de Interne Janos Kadar, ministru Apărării Naționale Mihaly Farkas, ministru de Justiție Istvan Riesz, ministru de Finanțe Istvan Kossa, ministru Industriei Grele Mihaly Zsofinecz, ministru Industriei U-

șoare György Marosan, ministru Comerțului Exterior Sandor Ronai, ministru Educației Poporului Josef Reval, ministru Asistenței Sociale Ana Rattko, ministru Comunicațiilor Lajos Berberics, (toți din Partidul celor ce muncesc din Ungaria); ministru Comerțului Intern Josef Bognar, ministru Instrucțiunii Publice Gyula Ortutay (din partidul micilor agrarieni); ministru Agriculturii Ferenc Erdei, ministru Construcției Jozsef Darvis (din partidul țărănesc).

șt. Voicu

cece postal Nr. 1381. — Tiparul: Imprimeriile „SCRISUL LIBER” Str. Dobrogeanu Ghenea Nr. 5, București

ABONAMENTE: Individuale lunar lei 100, Colective pt. muncitorii, țărani și intelectuali lunar lei 80, Taxa poștală plătită în numerar conf. aprob. Dir. Gen. P. T. T. 118/578/944 și 250.408/948

REDAȚIA ȘI ADMINISTRATIA, București, Str. Dobrogeanu Ghenea Nr. 5, Centrala telefonică: 3.26.20. Cont

REDAȚIA ȘI ADMINISTRATIA, București, Str. Dobrogeanu Ghenea Nr. 5, București